

En mur af tvivl

Foto: Daniel Damm

Et fællesskab om bøn blev lys for Britta i en åndelig ørkenvandring

Britta Bank Møller fra Kolding var teenager, da hun kom til tro på Jesus. Lige siden har hun været sikker på, at Gud er med hende i alt, hvad der sker. Men for nogle år siden skete der ting i hendes liv, som førte til, at hun kom i tvivl.

»Jeg oplevede tab og sygdom i mit eget liv, som gjorde så ondt, at det føltes, som om Gud var fuldstændig borte.

Det var ligesom at stå over for en mur, og det fik mig til at tvivle på, om Gud var der for mig og så mig, for jeg kunne ikke se meningen med det, der skete,« fortæller Britta.

I meget lang tid havde hun det, som om hun befandt sig i en ørken. ►

Britta orkede ikke at bede til Gud, da hun oplevede sygdom og tab i sit liv.

► »Der var så tørt, og ørkenen føltes uendelig lang,« siger hun. »Jeg orkede ikke at bede til Gud«

Bøn med stor betydning

Britta og to andre kvinder, fik i den periode en indskydelse til at bede sammen. Det begyndte de på, og det fik stor betydning for hende.

»Vi befandt os alle tre i forskellige svære situationer, som betød, at vores trosliv føltes tørt. Vi bad sammen, og det gav mig en dybere indsigt i, hvem Gud er, og hvem jeg er,« siger Britta.

»Jeg fik en forståelse for, at Gud har overblikket og har omsorg for

mig, når jeg oplever, at han er langt borte.

Gud var der hele tiden

Der var et vers i Bibelen, som fik ny betydning for mig.

»Et sted i Det Gamle Testamente siger Gud: 'Se, i mine hænder har jeg tegnet dig, dine mure har jeg altid for øje'. Det gik op for mig, at Gud var opmærksom på den mur, jeg følte, der var mellem os. Jesus' naglemærkede hænder viser Guds store kærlighed til mig. En Gud, der har givet sit liv for mig, og som hverken kan eller vil svigte mig. Gud lover, at han ser mig og ikke vil lade mig stikken, også når jeg går gennem mørke og ørken,« forklarer Britta.

»I dag tror jeg på, at bønssfælleskabet med de andre kvinder var Guds måde at lede mig igennem den mur af tvivl og smerte, som jeg stod overfor.«

Anette Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Sognepræst v/ Sct. Johannes kirke,
Herning Scot Christensen, holder
telefonandagten i uge 4

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om bøn på:
jesusnet.dk/bøn

Hvedekornet må dø

Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 12, vers 23–33*

En død med gode konsekvenser

Med den kommende søndag afsluttes helligtrekongertiden. Perioden kaldes også epifani-tiden. Ordet betyder, at noget afdækkes, afsløres, ja åbenbares. Søndag efter søndag er det blevet stadig mere synligt, hvem barnet i krybben er, at Jesus er mere, at han er Guds søn, Gud selv. Vi er nu kommet til højdepunktet i denne afsløring. Om det bruger Jesus udtrykket, at Menneskesønnen skal herliggøres.

Det overraskende er, at Jesus' herlighed ikke kommer til syne, ved at Jesus sætter sig på en kongetrone og hyldes, men derimod ved at han dør på et kors i afmagt.

Selv når døden er fredfyldt, er den en fjende. Vi dør, fordi vi er syndere. Men det er modsat med Jesus. Han døde ikke, fordi han var en synder, men for at frelse syndere. Herligheden ved Jesus' død består i de konsekvenser, den fik.

Foto: Thinkstock/abandonian

Jesus forklarer det ved at benytte billedet af hvedekornet. Når kornet dør i jorden, bliver det årsag til aks og mange kerner. Sådan har Jesus' død på korset – hvor pinefuld den end var – en herlig konsekvens. Gennem døden genvinder Gud os som sine, fordi han hermed afvæbnede djævelen. Større herlighed findes næppe.

Leif Hankelbjerg Mortensen

Han har betalt din gæld

Jeg har gjort rigtig meget forkert. Det ved jeg, og det værste, jeg kan gøre, er at ignorere det.

Personligt kæmper jeg meget med indre snobberi, med hovmod, praleri og ting på den bane.

Jeg er ikke god nok, og det er faktisk realiteten. Men der er frihed og trykthed, når jeg i Lukasevangeliet læser om forbryderen på korset. Han ved nemlig også, at han har gjort noget forkert. Han siger til sin meddømte: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun som forskyldt, men han har intet ondt gjort« (luk. 23.40-41)

I dag skal du være med mig i Paradis

Befrielsen ligger i Jesus' svar til forbryderen, da han spørger Jesus, om han ikke vil huske ham. Jesus siger: »Sandelig siger jeg dig; I dag skal du være med mig i Paradis«. Hvilken befrielse må det ikke have været for forbryderen. Her hænger han og er så bevidst om, at han har gjort noget

forkert, og nu siger Jesus, at han får lov at være med i Paradis – et sted som han helt sikkert havde udelukket. Han drister sig jo kun til at spørge Jesus om at huske ham.

Gældsbeviset er blevet slettet

»Han slettede vores gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset.« (Kolossenserbrevet, Vers 2,14)

Når forbryderen får lov at komme med Jesus i paradiset, så skyldes det, at Jesus på korset slettede hans gældsbevis. Og det var ikke bare forbryderens gældsbevis. Det var også vores gældsbevis. Hvis al vores gæld – alt det, vi har gjort forkert – blev skrevet på en liste, så ville den blive alenlang. Den liste er blevet slettet. Så når vi når vores sidste stund, så må vi også høre Jesus' ord: »I dag skal du være med mig i paradiset.«

Steffen Birkmose

Fra jesusnet.dk

